

RELATSENTERTULIANS: Deu pometes té el pomer, d'Ofelia Dracs

Un relat de: [David Gómez Simó](#)

=Amb aquest relat encetem la segona tertúlia literària amb el desig que sigui prou engrescador i s'animin a participar un bon nombre de lectors.=

Fa uns anys vaig seguir per televisió l'entrevista que li feien a una actriu, malauradament no recordo el seu nom, que actuava a Barcelona. Durant l'espectacle feia un estriptís invertit, és a dir, sortia nua a l'escenari i al compàs de la música anava vestint-se. L'atreuiment del número va portar al presentador a preguntar-li per la diferència entre erotisme i pornografia. Sense dubtar-ho li va respondre que "l'erotisme era com molta gana i que et possessin al davant un plat de lleties amb arròs i xoriço, amb un tros de pa i un got de vi negre. La boca es fa aigua només de pensar a menjar-lo". Llavors va dir que "la pornografia era quan t'havies acabat les lleties, estaves fart i amb l'estómac pesant i se't repetia el xoriço".

Va agradar-me tant aquesta definició que l'he feta meva i és el barem amb què jutjo la literatura eròtica. Això, evidentment, m'ha creat un problema davant del llibre que ens ocupa, perquè sentir-se fart de paraules té molt a veure amb el que s'explica i quan s'explica.

Deu pometes té el pomer, va suposar un trasbals important per a molts. Que l'any 1979 guanyés un llibre escrit en català un concurs eròtic on predominava el castellà era tot un èxit (uns anys després també va fer-ho en Josep Bras amb **El vaixell de les vagines voraginoses**). Però, que a més fossin vuit autors reconeguts i que entre ells estigués en Joaquim Carbó, conegut per les seves novel·les juvenils, era massa per a un nano com jo, i vaig convertir el llibre en una icona de rebel·lió i transgressió.

25 anys després, amb moltes lectures pel camí, sovint he pensat no estar sent just amb el text...

La cadella: el primer relat del llibre és ben sorprenent. Estem davant d'un monòleg accelerat. La veu protagonista ens porta d'un personatge a l'altre descrivint emocions gairebé a cada frase, seguint una fórmula concreta: descripció/acció, pregunta, afirmació.

Tot el conte avança al ritme que s'imposa la protagonista per excitar-se, en el fons el personatge masculí és tractat com un objecte. Fins i tot, en el gir final de les crosses, quan ella li demana que les hi atansi, no hi ha rèplica per part d'ell.

Trobo que el conte busca un punt de perversitat i de provocació en utilitzar una persona amb minusvalia com a protagonista.

Una curiositat: la fel·lació amb els cabells de la que parla és una tècnica que s'ensenya a Xina a les Tigresses Blanques per absorbir l'energia masculina.

Xop-suei: en aquest conte hi ha un home com els d'abans, i com molts d'ara, al que només l'importa ell mateix. El relat s'assembla molt a una pel·lícula: ràpides seqüències lligades entre elles sense cap mena de respir. També és un dels més divertits amb un toc de llegenda urbana (això de quedar-se prenyada per un batut de cacau és inquietant).

Tereseta-que-feia-anar-la-vietnameta: un altre monòleg. La presència del gos i dels professors amb l'alumna és una constant en la literatura eròtica. Les estudiants, ja se sap, donen molt de joc. Per cert, ¿què és una vietnameta? ¿una fotocopiadora manual?

Els pantalons: molt llarg, per explicar aquesta història l'autor s'enfila massa i dona massa voltes. Considero que és la més fluixa de totes.

Afrodisíaca senyera: el pas del temps fa possible l'existència d'un relat com aquest on s'està descrivint una violació, imaginària, i justificant els motius i les maneres. Fa un parell d'anys Hernan Migoya va fer el mateix a **Todas putas** i gairebé el lapiden.

Una gosseta caniche: la mort, omnipresent en el conte, es barreja amb dues parafil·lies molt apreciades en

literatura: la zoofília i la necrofília. Tot un concert de fílies i flautes.

Eros, azimuth, tres: una variació erotico-festiva sobre un dels grans drames de l'educació religiosa: els capellans pederastes. Això sí, l'aventura dels melons i les síndries és molt gratificant davant la duresa de la història, li aporta una visió humorística.

L'espanta-sogres: un relat sorprenent. Primer, perquè no està narrat en primera persona, i, segon, per la mateixa història. Seguir les divagacions d'un dement mentre practica sexe amb la torradora i l'espanta-sogres és prou divertit (però poc eròtic).

Al caire de la tarda: a diferència dels altres, aquest no és un relat eròtic: és un drama emocional molt intens. Necessàriament més extens, ens parla de l'obsessió d'un home gran per una nena, sense deixar espai a l'humor i la ironia. Un retrat de la misèria humana efectiu i contundent, més treballat que la resta de contes, tant en qüestions gramaticals com en el desenvolupament dels fets.

Els tres senyals: la darrera de les pometes és un conte en tres parts o tres escomeses sexuals. Amb un vocabulari molt ric i divertit ens passeja per la imaginació d'un escriptor al llarg del dia.

Llegint-lo he recordat la pel·lícula d'en Bellmunt **L'orgia** i la seqüència en que Juanjo Puigcorbó recorria Barcelona en moto i nu, allà també n'hi havia una a qui visitava la tieta.

Resumint: estem davant d'un llibre visual. Tots els relats basen la seva força en les descripcions detallades (el mateix que succeeix en els relats de terror) i molt poc en la sensibilitat dels protagonistes. Això ve donat per la presència masculina d'Ofèlia Dracs: Joaquim Soler, Quim Monzó, Joaquim Carbó, Jaume Fuster, Jaume Cabré, Xavier Romeu, Joan Rendé i Josep Maria Illa; perquè les components femenines del grup no van participar en aquest llibre.

Hi ha una gran diferència entre la literatura eròtica feta per homes i l'escripta per dones (Podem donar una ullada a [Seda negra](#), de Quetzcoalt, i a [Acaricia'm la pell](#) de Gemma34) que té molt a veure amb la manera de viure el sexe.

Deu pometes té el pomer, és un llibre fill de l'època en què aparegué. Alguns relats no tindrien la força que varen tenir de ser escrits actualment, quan la saturació d'imatges sexuals en els llibres arriben a cansar per innecessàries i vulgars. Però, l'any 79, estàvem necessitats d'aquesta disbauxa sexual i políticament incorrecta.